

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/99/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125367057
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6125367057.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a členov senátu JUDr. Anny Snopčokovej a JUDr. Vladimíra Šalamúna v právnej veci navrhovateľa: A. B. C. D., so sídlom E., F. G. X, IČO: XX XXX XXX, proti odporcovi: A. H. I., nar. XX. XXXX XXXX, bytom E., J. XXXX/X, o návrhu na vydanie európskeho príkazu na zablokovanie účtov a o žiadosti veriteľa o získanie informácií o účtoch dlžníka, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 21C/40/2025-87 zo dňa 5. septembra 2025, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 21C/40/2025-87 zo dňa 5. septembra 2025 v celom rozsahu potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 21C/40/2025-87 zo dňa 5. septembra 2025 (ďalej aj len „napadnuté uznesenie“) rozhodol výrokom I. tak, že návrh na vydanie európskeho príkazu na zablokovanie účtov zamietol, výrokom II. žiadosť o získanie informácií o účtoch zamietol, výrokom III. žiadosť o výnimku z poskytnutia zábezpeky zamietol.

1.1 V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že navrhovateľ sa podaním zo dňa 13. augusta 2025 v doplnení zo dňa 26. augusta 2025 a 3. septembra 2025 (ďalej len „návrh“) domáhal vydania európskeho príkazu na zablokovanie nešpecifikovaných účtov odporcu (ďalej len „príkaz“) podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 655/2014 zo dňa 15. mája 2014, ktorým sa zavádza konanie týkajúce sa európskeho príkazu na zablokovanie účtov s cieľom uľahčiť cezhraničné vymáhanie pohľadávok v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „nariadenie“), ktoré účty majú byť v I., K. G., G., A., L..

1.2 Súd prvej inštancie posúdil dôvodnosť vydania príkazu podľa nariadenia v spojení so zák. č. 54/2017 Z. z. o európskom príkaze na zablokovanie účtov (ďalej len „zák. č. 54/2017 Z. z.“) a zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (tretia časť, tretia hlava), pričom vychádzal z konkrétnych okolností prípadu, najmä z obsahu návrhu na vydanie príkazu a z dôkazov predložených navrhovateľom. V prejednávanej príhode ide o návrh na vydanie príkazu, keď navrhovateľ disponuje právoplatným a vykonateľným rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/91/2020 zo dňa 2. novembra 2021, priznávajúcim navrhovateľovi pohľadávku vo výške 117 000,- eur (ďalej len „exekučný titul“) s tým, že navrhovateľovi nie sú známe účty odporcu; avšak odporca sa domnieva, že takéto účty môžu byť vedené v I., K. G., G., A., L..

1.3 Súd prvej inštancie skonštatoval, že navrhovateľ neosvedčil bezodkladnosť, keď neuviedol žiadne také skutočnosti, ktoré by dôvodne zakladali obavu, že dlžník – odporca znižuje alebo bude znižovať hodnotu svojho majetku alebo bude iným spôsobom nepriaznivo ovplyvňovať svoje majetkové pomery, a tak ohrozí budúci výkon exekúcie. Navrhovateľ neuviedol žiadne skutkové okolnosti, ktoré by osvedčovali, že dlžník sa zbavuje svojho majetku. Iba samotné neuhradenie pohľadávky nemožno samo o sebe považovať za dostatočný dôvod pre vydanie príkazu. Samotná skutočnosť, že voči odporcovi bolo začaté exekučné konanie, a že doposiaľ nespĺnil svoju povinnosť zaplatiť, nie je dôvodom pre vydanie príkazu. Naopak z predložených listín vyplýva, že odporca vlastní nehnuteľnosti na území SR,

ktoré sú exekučne postihnuteľné. Navrhovateľ tak nepreukázal naliehavosť, resp. hrozbu ukracujúceho správania sa dlžníka – odporcu.

1.4 K žiadosti o získanie informácií o účtoch odporcu súd prvej inštancie uviedol, že táto nie je dostatočne odôvodnená. Na to, aby bolo možné tejto žiadosti vyhovieť, museli by byť splnené dôvody na vydanie príkazu; ktoré však v konaní naplnené, resp. osvedčené neboli. Preto súd túto žiadosť zamietol. Z rovnakého dôvodu súd prvej inštancie zamietol aj žiadosť o výnimku z poskytnutia zábezpeky.

1.5 O trovách konania súd prvej inštancie nerozhodoval, nakoľko odporcovi žiadne trovy konania nevznikli.

2. Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ (ďalej aj len ako „odvolateľ“) odvolanie, pričom uviedol, že uznesenie napáda v celom rozsahu a žiadal, aby odvolací súd uznesenie zmenil tak, že návrhu vyhovie. Tvrdil, že od 2. novembra 2021 disponuje voči odporcovi vykonateľným exekučným titulom v rozsahu 117 000,- eur. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané 7. augusta 2025. Uviedol, že dôvodnosť vydania príkazu je odôvodnená tým, že mu odporca dlhodobo – od 2. novembra 2021 – neplní pohľadávku; prebiehajúca exekúcia je doposiaľ bez uspokojenia. K zamietnutiu žiadosti o poskytnutie informácií uviedol, že tieto slúžia na získanie identifikátorov účtov, aby súd vedel posúdiť primeranosť blokácie. Tvrdil, že účel príkazu by bol popretý, ak by veriteľ musel najskôr vyčerpať vnútroštátne kroky a vyčkávať na výsledok exekúcie, hoci riziko okamžitého odtoku prostriedkov na účtoch v iných štátoch pretrváva. K zábezpeke uviedol, že pri existencii právoplatného rozsudku súdu zábezpeka nie je povinná. Súd pritom zamietol žiadosť o výnimku zo zábezpeky, hoc samotný návrh na vydanie príkazu zamietol; preto je tento výrok nadbytočný a bez reálnych účinkov.

3. V dôsledku odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou (§ 359, § 362 ods. 1 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (čl. 21 nariadenia), a zistení, že odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP v spojení s ustanovením § 329 ods. 2 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 329 ods. 1 v spojení s § 385 ods. 1 CSP „a contrario“ uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil ako vecne správne.

4. Podľa 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

5. Podľa 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu dôvodov uvedených navrhovateľom v odvolaní dospel k záveru, že odvolanie je nedôvodné, a preto uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne. K jednotlivým odvolacím dôvodom uvádza nasledovné.

7. Právny inštitút európskeho príkazu na zablokovanie účtov je reglementovaný v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 655/2014 zo dňa 15. mája 2014, ktorým sa zavádza konanie týkajúce sa európskeho príkazu na zablokovanie účtov s cieľom uľahčiť cezhraničné vymáhanie pohľadávok v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „nariadenie“) a v zák. č. 54/2017 Z. z. o európskom príkaze na zablokovanie účtov (ďalej len „zák. č. 54/2017 Z. z.“). V zmysle ust. § 1 ods. 1 a 2 zák. č. 54/2017 Z. z. predstavuje európsky príkaz na zablokovanie účtov osobitný druh neodkladného opatrenia; na konanie o ktorom sa primerane aplikujú ustanovenia Civilného sporového poriadku o neodkladných opatreniach, ak tento zákon alebo nariadenie neustanovuje inak.

8. V zmysle preambuly nariadenia pre vydanie príkazu je potrebné, aby veriteľ uspokojivo preukázal, že jeho pohľadávka naliehavo potrebuje súdnu ochranu, a že bez príkazu by výkon alebo budúci výkon jeho pohľadávky mohol byť zameraný alebo podstatne sťažený; pretože existuje riziko, že dlžník môže svoj majetok stroviť, skryť či previesť, tzv. ukrátiť veriteľa. Samotné neuhradenie alebo popretie pohľadávky ani samotná skutočnosť, že dlžník má viacero veriteľov či zlá alebo zhoršujúca sa finančná situácia dlžníka, nie je samé o sebe dôvodom pre vydanie príkazu. V tomto nariadení by sa mal ustanoviť mechanizmus umožňujúci veriteľovi požiadať súd, aby získal informácie potrebné na

identifikáciu dlžníkovho účtu pred vydaním príkazu od určeného informačného orgánu členského štátu, o ktorom sa veriteľ domnieva, že tam má dlžník bankový účet. Členské štáty by mali vytvoriť účinný a efektívny spôsob získavania týchto bankových informácií; tento mechanizmus by sa však mal uplatniť len v prípadoch, keď sú splnené všetky podmienky pre vydanie príkazu a veriteľ vo svojej žiadosti náležite odôvodnil, prečo sa možno domnievať, že dlžník má jeden alebo viacero účtov v konkrétnom členskom štáte, napr. pretože v tom ktorom štáte dlžník pracuje alebo vykonáva odbornú činnosť alebo tam má majetok. Porovnaj čl. 7 ods. 1, čl. 14 ods. 2 nariadenia.

9. Konanie o vydanie príkazu na zablokovanie bankových účtov je konaním „ex parte“ bez účasti dlžníka. Predmetné konanie je ovládané požiadavkou rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. V tomto smere sa pre naplnenie požiadavky rýchlej a efektívnej ochrany (čl. 18 nariadenia) aplikujú zásady uplatňujúce v konaniach o nariadení neodkladného opatrenia, keď v zmysle čl. 9 ods. 1 nariadenia sa predpokladá, že súd o návrhu rozhodne prostredníctvom písomného konania na základe informácií a dôkazov, ktoré veriteľ predložil vo svojom návrhu. Za subsidiárnej pôsobnosti ustanovení Civilného sporového poriadku o neodkladných opatreniach (§ 1 ods. 2 zák. č. 57/2017 Z. z.) potom platí, že súd rozhoduje bez nariadenia pojednávania, bez výsluchu a bez vyjadrenia protistrany; z procesného hľadiska je teda zásadným determinantom pre rozhodnutie súdu obsah samotného návrhu, v ktorom je navrhovateľ povinný osvedčiť relevantné skutkové tvrdenia, z ktorých vyvodzuje splnenie zákonom stanovených podmienok pre vydanie príkazu. Pre vyhovenie návrhu na vydanie príkazu v zákonom udržateľnom rámci je postačujúce, ak sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu aspoň osvedčené. Osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti), pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná.

10. Podstatnými skutočnosťami pre vydanie príkazu je v zmysle nariadenia (čl. 7 ods. 1) existencia pohľadávky veriteľa a osvedčenie bezprostredného nebezpečenstva, že výkon alebo budúci výkon tejto pohľadávky veriteľa bude zmarený alebo podstatne sťažený; a to najmä v rovine osvedčenia takej formy správania sa dlžníka, ktorá odôvodňuje záver o ukracujúcom zámere.

11. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v intencii zásad a hodnôt normovaných v predmetnom nariadení a v zákonných limitoch, na základe tvrdených skutočností a predložených dôkazov, dospel k správne právnemu záveru o nedôvodnosti návrhu na vydanie príkazu, keď navrhovateľ neosvedčil bezodkladnosť, resp. naliehavú potrebu prijatia ochrany prostredníctvom príkazu na zablokovanie účtov dlžníka. Skutkové a z nich prijaté právne závery zodpovedajú výsledku skráteného dokazovania, keď zhodne so súdom prvej inštancie odvolací súd konštatuje, že v návrhu absentujú akékoľvek skutočnosti, ktoré by osvedčovali ukracujúci charakter dlžníka, resp. také správanie dlžníka, ktoré by svedčalo úmyslu znížiť jeho majetkovú sféru, ktorá by mala byť zdrojom uspokojenia pohľadávky navrhovateľa. Zároveň z predložených dôkazov vyplýva, že odporca na území SR disponuje exekúciou postihnuteľným majetkom, ktorý môže slúžiť na uspokojenie pohľadávky navrhovateľa. Odvolací súd v tomto smere zdôrazňuje, s akcentom na preambulu nariadenia, že samotné neuhradenie dlhu nie je samé o sebe dôvodom pre vydanie príkazu. Na základe vyššie uvedeného tak súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru, že pre vydanie príkazu absentuje základný predpoklad, a to potreba bezodkladnosti, z dôvodu ktorého potom súd prvej inštancie aj správne návrh na vydanie príkazu na zablokovanie účtov zamietol.

12. K žiadosti navrhovateľa o získanie bankových informácií odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že na to, aby bolo možné tejto žiadosti vyhovieť, musí navrhovateľ v návrhu náležite odôvodniť, prečo sa možno domnievať, že dlžník má v uvádzaných členských štátoch bankové účty a súčasne musia byť splnené podmienky pre vydanie príkazu (čl. 14 ods. 3 nariadenia). Odvolací súd uvádza, že navrhovateľ náležite neodôvodnil dôvody, pre ktoré sa domnieva, že odporca má bankové účty vedené v I., K. G., G., A., L.. Zároveň neboli naplnené v konaní ani dôvody pre vydanie príkazu (čl. 14 ods. 3 nariadenia „a contrario“), z dôvodu ktorého potom súd prvej inštancie správne žiadosť o získanie informácií o účtoch zamietol.

13. K žiadosti navrhovateľa o výnimku z poskytnutia zábezpeky odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že nakoľko v konaní neboli osvedčené predpoklady pre vydanie príkazu na zablokovanie účtov, potom táto žiadosť stratila na právnom význame, z dôvodu ktorého potom súd prvej inštancie aj predmetnú žiadosť navrhovateľa správne zamietol.

14. Odvolací súd tak konštatuje, že odôvodnenie napadnutého uznesenia spĺňa kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP, súd prvej inštancie zrozumiteľným a jednoznačným spôsobom uviedol dôvody, ktoré ho viedli k zamietnutiu žiadostí navrhovateľa. V nadväznosti na uvedené odvolací súd uzatvára, že súd prvej inštancie vo veci správne rozhodol a svoje rozhodnutie aj dostatočne zdôvodnil, z dôvodu ktorého odvolací súd napadnuté uznesenie v celom rozsahu ako vecne správne potvrdil.

15. Nakoľko odvolacie konanie proti zamietnutiu vydania príkazu na zablokovanie je konaním „ex parte“ - keďže návrh bol zamietnutý v celom rozsahu (čl. 21 ods. 3 v spojení s čl. 11 nariadenia), trovy odvolacieho konania odporcovi objektívne vzniknúť nemohli, a preto odvolací súd o nároku na náhradu trov odvolacieho konania nerozhodoval.

16. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a) až c) CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).